

af Naret, idet man da ikke havde tilstrækkelig Vished for, at Rysfarvandene i saa høj Grad, som det har vist sig at være Tilfældet, ere Opdrætningspladser for Fiskeyngelen, ligesom man ej heller var tilstrækkelig paa det rene med, hvilken Fredningstid, der var den rette, er man nu ved de Undersøgelser, som i de senere Aar ere foretagne saavel i Udlandet som fra den danske biologiske Station kommen til Vished om, at Rødspætteyngelen i en Del af Naret i store Mængder opholder sig tæt ved Rysterne, hvor der ligeledes findes Yngel af andre værdifulde Fiskearter, hvorom kan henvises til biologisk Stations Beretning IV, der findes i Fiskeriberetningen for 1893—94. For at opnaa en virksom Fredning af denne Yngel, foreslaas Forbudet mod Fjshuderjurrevaad udvidet til at gælde alle Slags Vaad, dog med de oven for nævnte Undtagelser, der ere begrundede i Hensynet til de lokale Forhold.

Naar man ikke har foreslaaet nogen Udvidelse af den gældende Fredningstid fra 1ste Juni til 15de August, naaget Fiskeyngelen ogsaa uden for dette Tidrum opholder sig ved Rysterne, er det sket for ikke at affære Fiskerne fra Vaadfiskeri til Tider, hvor ogsaa modne Rødspætter kunne fanges langs Rysterne.

Paragraffens 4de Stykke indeholder Forbud mod Snurrevaadsfiskeri i Kattegat sønden for Linien Egense Fyr—Kobbergrundens Fyrskib—Midtingens Fyr i Maanederne December, Januar og Februar, der ere Rødspættens vigtigste Legetid.

Ogsaa denne Bestemmelse er grundet paa de Undersøgelser, man har foretaget i de senere Aar. Det er paavist (Beretning IV.) at de legende Rødspætter findes i det sydlige Kattegat fornemlig i Anholt's nærmeste Omegn. Dette Forhold er almindelig bekendt, idet der hver Vinter fra Anholt føres store Mængder af magre og lidet værdifulde — udlegede eller ikke udlegede Rødspætter — til det kjøbenhavnske Marked, hvilket har givet Anledning til mangfoldige Klager og foranlediget et meget stort Antal Fiskere bosiddende i forskellige Egne af Sjælland og Sjælland til i Naret 1890 til Regering og Rigsdag at indgive et Andragende om Forbud mod Vaadfiskeri i Kattegat i de nævnte Maaneder.

En ganske tilsvarende Bestemmelse er i Fiskerikonventionen mellem Danmark og Sverige optaget for Snurrevaadsfiskeriet uden for de begge Lande forbeholdte Fiskeomraader i Kattegat.

5te og 6te Stykke. I den Betænkning over Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark, som den 23de Februar 1888 afgaves

af Folketingets Udvalg, blev det foreslaaet, at det i Lovforslaget indeholdte Forbud mod Brugen af ethvert Slags Vaad uden for Vesterhavet og Kattegat i Maanederne Marts, April og Maj skulde indskrænkes til at angaa Nalevaad. Dette vedtoges ogsaa ved Lovens 2den Behandling i Folketinget, men paa Grund af Banfærligheden ved at bestemme og kontrollere, hvilke Vaad, der vare Nalevaad, udgik Bestemmelsen atter ved Lovens 3dje Behandling i Folketinget, hvor § 9 fik sin nuværende Stikfælse.

Da det maa erkendes, at Nalevaaddene paa Grund af deres ringe Mængdestørrelse ubetinget ere de for Fiskeriet navnlig i de sydlige Farvande mest skadelige Vaad, og da et Forbud mod Brugen af disse Vaad, naar Fredningstiden udvides til Vintermaanederne, vil kunne erstatte det i Henhold til den gældende Lovs § 9 bestaaende Forbud mod Brugen i Foraarsmaanederne af hvilket som helst Slags Vaad i Både, hvis Omfang nærmere bestemmes af Indenrigsministeren, har man anset det for rigtigt at foreslaa Bestemmelsen om Fredning mod Vaad affattet i Overensstemmelse hermed. Den herefter fornødne Bestemmelse om, hvad der skal forstås ved Nalevaad, vil, som sket i § 11, 6te Stykke, kunne gives saaledes, at som Nalevaad betragtes ethvert Vaad, hvis Måster ere under 1/4 Tommes Længde i strakt Mål — herfra dog undtaget Agurvaad samt Landdragningsvaad for Sild eller Brisling.

Den foreslaaede Udvidelse af Fredningstiden til Tidrummet fra 15de November til 31te Maj vil ikke i nogen væsentlig Grad gøre Indskrænkning i Nalevaaddenes Benyttelse til Nalefiskeri, idet Forbudet ikke gælder i den Tid, i hvilken Vaadfiskeriet efter Al hovedsagelig foregaar; derimod vil Brugen af Nalevaad til andet Slags Fiskeri blive hæmmet til Gavn for Fiskerierne i det hele; i saa Henseende skal man eksempelvis fremhæve, at Bestemmelsen vil sætte en Stopper for det ødelæggende Rejsefiskeri, der foregaar med tungt belastede, smaamastede Nalevaad i den Tid, Rejen ligger fast paa Havbunden.

En anden og vægtig Grund til den foreslaaede Udvidelse af Fredningstiden mod Nalevaaddene er Hensynet til de Fiskere, som fiske med faststaaende Redskaber saasom Silde-, Gedde-, Aborre- og Lørsterner og Bundgarn. Der lyder stedse Klager fra Fiskerne over det store Antal af saadanne Redskaber, der ødelægges eller bortslæbes af Nalevaaddene, særligt naar disse benyttes om Matten som Dribvaad, og Bestemmelsen kan derfor ventes at ville blive modtagen med